

Urriaren 3an
URTEAN ZEHARREKO 27. IGANDEA

Agurra

Jaungoiko gure Aitaren eta Jesu Kristo gure Jaunaren grazia eta bakea zuekin.

Sarrerako oharpena

Elizaren Senarra da Jauna eta Eukaristia bakoitzean egiten gaitu bere biziaren ogiaren partaide. Familia baten kide gara, Jainkoa goastera elkartzen den familia baten kide: gure harremanetan leialtasun, esker on, barkamen eta, batez ere, barkamen jarrera izateko deia eta dohaina jasotzen dugu gaur ere.

Damu-otoitza

Jesu Jaunak hitzaren eta Eukaristiaren mahaira dei egiten digu eta, horretarako, bihotz-berri gaitzelara eskatzen. Aitor ditzagun, beraz, geure bekatuak eta eska dezagun uste osoz Jainkoaren errukia.

- Jesus Jauna, Aitagana garramatzan bidea: erruki, Jauna.
- Jesus Jauna, herri guztiak argitzen dituen egia: Kristo, erruki.
- Jesus Jauna, mundua eraberritzen duen bizia: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

**Jainko ahalguztidun betierekoa, ontasun guztien iturria,
guk merezi eta uste baino neurri handiagoan
betetzen dituzu gure eskariak;
isur ezazu gugana zeure errukia,
askatu gure bihotza beldur guztitik
eta eman eskatzera ere ausartzen ez garena.**

**Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.**

Hitzaren liturgiari oharpena

Jainkoaren salbamen-asmoan maitasunerako sortuak izan gara gizakiok. Joera sakon eta beharrezko hau, ez da bizitzako lokarri hutsa, Jainkoak egiaz maite gaituenaren ezaugarri bizi, baizik.

Lehenengo irakurgaia (*Has 2, 18-24*)

Hasiera liburutik

Jainko Jaunak esan zuen: «Ez da on gizona bakarrik egotea; eman diezaiodan berari dagokion laguntza».

Jainko Jaunak landako abere eta zeruko hegazti guztiak moldatu zituen lurretik eta gizonari eraman zizkion, zein izen ematen zien ikusteko; honela, bada, bizidun orok gizonak ezarritako izena darama. Beraz, gizonak izena ezarri zien abere guztiei, zeruko hegazti guztiei eta piztia guztiei; baina ez zuen aurkitu berari zegokion laguntzarik.

Orduan, Jainko Jaunak lozorroan murgilarazi zuen gizona. Loak hartu zuenean, saihets-hezur bat kendu zion eta hutsunea haragiz bete. Gizonari kendutako saihets-hezurraz emakumea moldatu zuen Jainko Jaunak, eta gizonari eraman zion. Honek esan zuen: «Hau bai dela ene hezurretik datorren hezur, ene haragitik datorren haragi. Emakume izango da deitua, gizakumeagandik izan baita hartua».

Horregatik, gizasemeak bere aita-amak utziko ditu eta emaztearekin elkartuko da, eta biak haragi bat izango dira.

Erantzun-salmoa (*Sal 128 [127], 1-2. 3. 4-5. 6*)

A-ger - tu zu - re bi - hotz o - na. E-man, Zuk, Jau -
na, o - sa - su - na.

- ∞. Zorionekoa Jaunari begirune **diona** eta haren bideetan **dabilena**! Zeure lanaren fruitutik du**zu** jango, zoriontsu izango zara eta ongi za**izu** joango. ℞.
- ∞. Emaztea mahatsondo emankorraren **antzeko** zure **etxe** barnean; seme-alabak olibondo-kimuen **antzeko** zure mahai **inguru**an. ℞.
- ∞. Hara nola izango den bedeinkatua ‘ Jaunari begirune **diona**! Bedeinka zaitzala Jaun**ak** Siondik, goza zaitezela Jerusalemen zorionaz ‘ zeure bizitzako egun guz**tietan**. Ikus ditzazula zeure hurren haurrak! Bakea Isra**eli**! ℞.

Bigarren irakurgaia (Heb 2, 9-11)

Hebrearrei egindako gutunetik

Senideok: Aingeruen pareko egina izan den Jesus hura aintzaz eta ohorez koroatua ikusten dugu, jasan zuen heriotzagatik; zeren, Jainkoaren onginahiaz, guztien onerako jasan baitzuen heriotza.

Jainkoak, gauza guztien sorburu eta helburu denak, seme-alaba asko aintzara eraman nahi zuen. Egoki zen, beraz, haiek salbamenera gidatuko zituen burua, Jesus, oinazeen bidez bete-beteko egitea. Izan ere, bai santu egiten duen Jesusek, bai honek santu egiten dituenek, jatorri bera dute denek. Horregatik, Jainkoaren Semeari ez dio lotsarik ematen hauei senide deitzeak.

Aleluia (1 Jn 4, 12b)

A - le - lu - ia, a le - lu - ia, a - le - lu - ia.

∞. Elkar maite **ba**dugu,
Jainkoa g**u**gan dago,
eta haren maitasuna bere betera iritsi da **gu**gan. ∞.

Ebanjelioa (Mk 10, 2-16)

Homiliarako argibideak

Txikiak onartu

Pasadizo honek gauza ezdeusa ematen du. Halere, inportantzia handiko hondoa du Jesusen jarraitzaileentzat. Markosen kontakizunaren arabera, zenbait jendeek Jesusengana eraman nahi ditu han inguruan jolasean ari diren haur batzuk. Jende horrek nahi duen gauza bakarra Jesusek uki ditzan da, bere indarrez eta bere biziaz apur bat kutsa ditzan. Itxuraz, uste herrikoia zen hori.

Ikasleei gogaikarri gertatu zaie, eta saihestu egin nahi dituzte haurrak. Hesia eratu nahi dute Jesusen inguruan. Beren buruari

egotzi nahi diote Jesusengana zein iritsi eta zein ez erabakitzeke ahala. Jesusen eta txikienen, ahulenen eta gizartean premiarik handiena dutenen artean jarri dira berak. Jesusengana iristea erraztu ordez, zaildu egin dute.

Ahaztu egin dira jada Jesusen keinuaz, egun batzuk lehenago taldearen erdian Jesusek haur bat jarri izanaz, ikas dezaten ezen txikienek izan behar dutela ikasleen arduraren eta arretaren erdigune. Ahaztu egin dira guztien aurrean haurra besarkatu duela, gonbidatu dituelarik bere izenean eta bere txera beraz halakoak onar ditzaten.

Hori ikusirik, haserretu egin da Jesus. Ikasleen portaera hori jasanezina du. Eta, haserre, bi agindu hauek eman dizkie: «*Utzi haurrei nigana hurbiltzen. Ez eragotzi*». Zeinek irakatsi die, ordea, Jesusen Espirituaren hain kontrakoa den era horretan jokatzeko? Hain juxtu, txikiak, makalak eta babesgabeak dira Jesusengana hurbiltzeko aukera izan behar duten lehenengoak.

Oso sakona da arrazoa; Aitaren asmoari dagokiona izaki: «*Horiek bezalako direnena da Jainkoaren Erreinua*». Jainkoaren erreinuan eta Jesusen taldean, txikiak ez, baizik handiak eta boteretsuak dira gogaikarri, hau da, dominatzaile eta lehenengo izan nahi dutenak.

Elkartaren erdigunea ez du bete behar jende indartsu eta boteretsuak, gainerakoei goitik behera begiratzeko dienak. Aitzitik, Jesusen elkartean honelako jendea behar da: azken postuaren bila dabilena, ahulena eta premia handienekoak onartzeko, zerbitzatzeko, besarkatzeko eta bedeinatzeko.

Hain zuzen, Jainkoaren erreinua ezin zabaldu da handien gogoak ezartzen duenaz, baizik txikiak onartzeko eta defendatuz. Azken hauek arduraren eta arretaren erdigune direnean, hori ari da garatzen Jainkoaren erreinua, Aitak gogoko duen gizartea, alegia.

Jainkoaren herriaren otoitza

Senideok: Espirituak gudan sortzen duen seme-alabatzako konfiantzaz beterik, zuzen diezazkiogun gure eskariak Jaunari:

- Elizaren alde: fededun guztien testigantza biziarekin, ager diezaiela gizaki guztiei Jainkoaren salbamena. Eska diezaiogun Jaunari.
- Herri agintarien alde: izan dezatela argitasuna gizaki guztien arteko bakea, ongizatea eta erlijio-askatasuna bermatzeko. Eska diezaiogun Jaunari.
- Gerra eta ezina nozitzen duten herrien alde: indarkeria, suntsiketa eta mina alde batera utzi eta bizikidetzaren alde joka dezaten. Eska diezaiogun Jaunari.
- Hemen bilduak gaudenon alde: Jainkoak argi ditzan gure bihotzeko begiak, jaso dugun deiaren handitasuna ikusteko. Eska diezaiogun Jaunari.

Jainko Jauna, Zuk sortu dituzu gizakiak, maitasunean bat izan daitezen; emaguzu hasierako maitasuna, batasunaren eta leialtasunaren dohainez elkar maite dezagun. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Jaunartze-ondorengo otoitza

**Jainko ahalguztiduna, sakramentu honetan parte hartzeak
ase dezala Zurekiko dugun gose-egarria
eta eralda gaitzala hartu dugun horretan.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.**